

при тях и тѣй ще им говоря, че глупавите нули и добродушната Тройка ще забравят яда си. Сполуча ли, ще ви пратя известие да дойдете“.

Числата се сжгласили. Седморка се приготвила за пѣт, трѣгнала и дошла до палата, дето живели Тройка и нулите.

Тя почукала тихичко. Щом нулите чули, че злата Седморка е отвлѣкнѣла, не искали да я пуснат, ала добрата Тройка се застъпила за Седморка и те я пуснали. И сѣ пак нулите не искали и да я чуват и си мислили: „Утре да си вѣрви от дето е дошла!“

Вечерта Тройка излязла. И казала Седморка на нулите: „Слушайте, мили сестри, аз не мога да разбера, защо вие допускате на Тройка да ви заповѣдва. Та тя на вас длѣжи своето значение, а на туй отгоре се носи лошо с вас. Ако аз бях на ваше място, веднага щях да я прогоня и сама да си живея в палата“.

Казала Седморка това и отишла да спи. И казали си една на друга нулите: „Злата Седморка има право. Ние нямаме нужда от заповѣдник и можем сами да си живеем в палата“.

И надули те празните си трупове и забравили, че всичко длѣжат на добрата Тройка, която ги наистина спасила и че на нея длѣжат своето значение. И решили те да изгонят Тройка.

На сутринта, щом се зазорило, Седморка се приготвила за пѣт. Тя си мислила: „По-добре вѣрви си, отколкото да чакаш да те натира“... И излязла.

На завоя на улицата тя се спряла. Искала да види, какви плодове ще даде снощният ѝ сѣвет и как Тройка ще бѣде изпѣдена.

Тя не чакала много: отворили се вратата и Тройка през глава се намерила на улицата. Нулите я изхвѣрлили тѣй, както едно време числата изхвѣрлили тях. Добрата Тройка трѣгнала спокойно; мѣчно ѝ било за неблагодарността на нулите, но не им се сѣрдела.

Нулите се разположили сами в палатѣт и си казали една на друга: „Да излезем сега на разходка, та да ни видят хората, че сами сме си господари и че нямаме вече заповѣдник“.

Трѣгнали нулите из улицата, надули се и от гордост не знаели как да се обѣрнат.

Но те останали като грѣмнати, като видели, че хората, вместо да ги поздравяват и им правят пѣт, както по-рано, когато Тройка стояла на чело на тях, подсмивали им се, блѣскали ги настрана и децата викали подир тях: „Глупавите нули!“

Посрамени се поглеждали те една друга и си казали: „Да се вѣрнем в кѣщи; днес времето е лошо“.

Те си отишли. Щом дошли пред палата, видели, че на вратата стоели непознати хора, из прозорците поглеждали сѣщо такива. Щом померили да влезат вѣтре, хората ги пропѣждали и им казали: „Какво тѣрсите в хубавия палат, глупави нули? Откак прогонихте Тройка, вие нямате вече никаква цена“.

И хората ги изблѣскали и почнали да им се смеят и ги подиграват. И нулите се спуснали колкото могли да тичат, да тѣрсят Тройка. Те я тѣрсили навред. Тичали що тичали, додето най-